

II Księga Kronik

Rozdział 7

1. A gdy dokończył Salomon modlitwy, ogień zstąpił z nieba i pożarł całopalenia i ofiary, a chwała PANSKA napełniła dom. 2. I nie mogli kapłani wniknąć do kościoła PANskiego, przeto iż była chwała PANSKA napełniła kościół PANSKI. 3. Ale i wszyscy synowie Izraelscy widzieli zstępujący ogień i chwałę PANską na dom i upadszy twarzą swą na ziemię na tło kamieniem położone, pokłonili się i chwalili JAHWE: Iż dobry, iż na wieki miłosierdzie jego! 4. A król i wszytek lud ofiarowali ofiary przed JAHWE. 5. Król tedy Salomon zabił na ofiarę wołów dwadzieścia i dwa tysiąca, baranów sto i dwadzieścia tysięcy i poświęcił dom Boży, król i wszytek lud. 6. A kapłani stali w urządziech swoich: Lewitowie na instrumentach pieśni PANskich, które sprawił Dawid król, ku chwale JAHWE: Iż na wieki miłosierdzie jego, Psalmy Dawidowe grając rękami swymi: a kapłani trąbili przed nimi, a wszytek lud Izraelski stał. 7. Poświęcił też Salomon pośrodek sieni przed kościołem PANSKIM. Bo tam był ofiarował całopalenia i tłustości zapokojnych ofiar; abowiem ołtarz miedziany, który był sprawił, nie mógł zdzierżyć całopalenia, i ofiar, i tłustości. 8. Uczynił tedy Salomon onego czasu uroczyste święto przez siedm dni i wszytek Izrael z nim, zgromadzenie barzo wielkie, od weszcia Emat aż do potoka Egipskiego. 9. I uczynił dnia ósmego święto zgromadzenia, dlatego że poświęcał ołtarz przez siedm dni i święto obchodził przez siedm dni. 10. Dnia tedy dwudziestego i trzeciego miesiąca siódmego rozpuścił lud do przybytków swoich, weselący się i radujący z dobra, które JAHWE uczynił Dawidowi i Salomonowi, i ludowi swemu Izraelskiemu. 11. I dokonał Salomon domu PANSKIEGO i domu królewskiego, i wszytkiego, co był umyślił w sercu swoim, aby uczynił w domu PANSKIM i w domu swym, i poszczęściło mu się. 12. I ukazał mu się JAHWE w nocy, i rzekł: Wysłuchałem modlitwę twoją i obrałem to miejsce sobie za dom ofiary. 13. Jeśli zamknę niebo i deszcz, by nie szedł, i kazałbym i przykazał szarańczy, aby pożarła ziemię, i przepuściłbym powietrze na lud mój, 14. a nawróciwszy się lud mój, nad którym wzywano jest imię moje, prosiłby mię i szukał oblicza mego, i pokutowałby za drogi swe złośliwe: i ja wysłucham z nieba, i będę miłościw grzechom ich, i uzdrowię ziemię ich. 15. Oczy też moje będą otworzone i uszy moje gotowe ku modlitwie tego, który się będzie na tym miejscu modlił. 16. Bom obrał i poświęcił to miejsce, aby tam imię moje było na wieki a żeby tam trwały oczy moje i serce moje po wszytkie dni. 17. Ty też, jeśli będziesz chodził przede mną, jako chodził Dawid, ociec twój, a będziesz czynił wedle wszytkiego, com ci przykazał, i będziesz strzegł sprawiedliwości i sądów moich, 18. wzbudzę stolicę królestwa twego, jakom obiecał Dawidowi, ojcu twemu, mówiąc: Nie będzie odjęty z pokolenia twego mąż, który by był książęciem nad Izraelem; 19. Ale jeśli się odwrócicie a opuścicie sprawiedliwość moją i przykazania moje, którem wam podałem, a odszedłszy będziecie służyć bogom cudzym i kłaniać się im: 20. wykorzenię was z ziemi mojej, którą wam dałem, a ten dom, którym poświęcił imieniowi memu, odrzucę od oblicza mego i podam go w przypowieść, i na przykład wszystkim

narodom. **21.** A dom ten będzie za przypowieść wszystkim przechodzącym, i zdumiawszy się, będą mówić: Przecz tak uczynił JAHWE tej ziemi i domowi temu? **22.** I odpowiedzą: Iż opuścili JAHWE Boga ojców swoich, który je wywiódł z ziemi Egipskiej, a chwycili się bogów cudzych i kłaniali się im i chwalili: przeto przyszło na nie to wszystko złe.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.